

Raife Polat

arkadaşları İgil'in şarkılarını internette paylaşarak daha çok dinleyiciye ulaştırmak isterler. Bu fikir İgil'in de çok hoşuna gider. Bigil ise heyecanlı olmaktan öte endişelidir. Şarkıların internette paylaşılmasıyla ok yaydan çıkar, İgil şarkılarının kısa sürede büyük bir hayran kitlesi oluşur. Sevimli dev çift meraklı müzik yapımcılarının elinden kurtulamaz. Şöhretin basamakları hızla tırmanmaya başlanır. İgil artık bir "star"dır.

Okuru sürükleyen, kitabı bir solukta okunur kılan şey anlatımın gücü. Ağzından bal damlayan bir anlatıcının dizinin dibine oturmuş gibi merakla çeviriyor insan sayfaları.

Fantastik merak unsurlarıyla, devler, rüyalar gibi masalsi öğelerle başlasa da öykü, aslında buralı, bu zamandır. Olaylar ilerledikçe günümüz dünyasına, bugünün insanının meselelerine taşınır. İnternet paylaşımları, iletişim yolları, müzik kanalları, tıklama rekorları hepimizin aşinası olduğumuz, gündemimizdeki uğraşlar. Dolayısıyla romanın fantastik kahramanları İgil ve Bigil da dev olsalar bile tamamen insana ait hatta çocuksu özelliklere sahipler. Tek olağanüstü yanları çok iri olmaları...

Roman dev kahramanları İgil ve Bigil yanında onlar kadar iyi işlenmiş çocuk kahramanlar, Enzo, Kaya, Neli, gezgin Emil, müzisyen Bing, müzik yapımcısı Pan'ın varlığı ile zenginleşmiştir. Güzellikler kitabıdır Devlin Şarkısı, sanat ve orman yaşamının, dostluğun öyküsüdür her şeyden önce. Çok büyük bir gerilim ve düğüm

içermiyor kurgu. Çözümlemesi gereken bir sordundan öte geliştirilen bir farkındalık var. Kötülükler şarkıların olduğu bir diyara giremez, der gibi kötüler yoktur bu romanda. Zaman zaman izleri görülüp sesleri işitilse de iyilere yaklaşamaz, zarar veremezler.

Şöhreti deneyimler İgil, doğal ve sade olandan sahte ve gösterişli olana doğru bir yürüyüş yapar. Romanda sanatsal üretimin ve yaratıcılığın kaynağına da işaret edilir. Dinleyici karşısına çıkmak, İgil'in yaratıcılığını desteklemiştir, "marifetin iltifata tabii oluşu" gerçeği gözler önüne serilir. Müzik bir tutkudur. Yaratıcılığın tutkulu yanı, insanı yaşamın kıyısına çeker, bir nevi yalnızlaştırır. Müziğin insanın ruhuna şifa olan tarafından da söz edilir, İgil yalnızlığını ve özlemini bastırmak için müziğe tutunur.

Koskoca masum bir çocuktur İgil. Romanın sonuna doğru yaşanan bir olay, onu rüyasından uyandırır. Paparazilerin zehirli soruları onun dünyasında yeri olmayan sevgisizlik, inançsızlık, kötülük gibi anlayışları ve kirliliği işaret eder. İgil'in düşüncesi ise çok masumanedir. "İnsanlar onun şarkılarını sevdiği için onu dinlemektedir, değil mi?" Onun göremediği bir amaç burada sessizce hissettirilir, müzik yapımcısı Pan'ın sessizliği bunu işaret eder. Bu sırada müzik ve reklam sektörünün handikapları, küçük oyunları sezdirilir.

Yeni yaşantısının sahteliği karşısında birden büyüüp olgunlaşır o koca çocuk. Üstelik şöhretin özel yaşamı adına bir bedeli vardır, bu bedeli hayat arkadaşı Bigil'la birlikte öderler. Özgürlükleri ellerinden alınmış, mahremiyetleri talan edilmiştir.

Mesaj verme kaygısına hiç düşmeden kurgunun doğallığına sinmiş derin bir anlamı işaret ediyor romanında Polat. Günümüz dünyasının kısa yoldan para kazanmak, ünlü olmak konusunda çocuk düşlerini kışkırtan anlayışının yanında doğallığa bir çağrı, İgil'in macerası. Romanın en öz mesajı İgil'i özleyen Bigil'in hüznü iç sesiyle verilir. Şehir yaşamının boğucu kalabalığı ve çoğulluğu karşısında insanın ihtiyacı olan doğa, doğallık, dostluk ve içtenlikli sevgidir.

Kim bilir, İgil'in orman içlerinden gelen gizemli şarkısını işiten yalnızca Enzo değildir. Belki sizin de kulağınıza çalınır melodi. Sözleri anlayamazsınız ve sırrı çözmek için bir kitabın peşine düşersiniz.